

Nyhetsbrev fra Metodistkirken på Bjølsen

Program for november og desember

Kjære lesere av Nyhetsbrev!

Fram til nå har mye stått på hodet i kirken. Mens jeg skriver, pusses trappen - den blir helt lys og fin, slik den var i utgangspunktet. De fleste av våre liturgiske møbler er kommet. Det var med stor spenning vi så de enkelte møblene bli båret inn. Men så manglet det en knelebenk! Den kommer på plass, men var falt ut av bestillingen. Derfor måtte vi improvisere med nattverd på Allehelgensdag - med bare en knelebenk. Mange hadde uttrykt bekymring over at vi mistet symbolikken i halvsirkelen - spesielt på den dagen da vi minnes våre døde. Vi gjorde en erfaring denne søndagen: De fleste er nå så vant til å ta imot nattverd stående, at det var få som benyttet knelemuligheten. Kanskje er det nok en bekreftelse på at vi er en menighet i bevegelse; Vi er et annet sted nå enn da denne prosessen startet. Vi er oppreiste mennesker - underveis.

I morgen skal Hans Marius Hoff Mittet hjelpe oss med å se på alterpartiet og plassering av de nye møblene. Erfaringer fra et liv som scenekunstner og regissør kan benyttes også i kirkerommet. Vi ser at vi må prøve oss litt frem. Alterbordet vårt er stort og stabilt - akkurat som det faste punktet et alter skal være. Altene har betydning i alle religioner. I Bibelsk tradisjon hører vi om alteret i den vanskelige historien om Abraham og Isak. Det bygges et alter, men fortellingen gjør det tydelig at Gud ikke er noen blodtørstig Gud som krever menneskeoffer som tegn på lydighet. Det er **menneskers hevngjerrighet og maktbegjær** som ofrer mennesker. Profetene i Det gamle testamentet gjentok gang på gang at Gud ikke var interessert i dyreofrene heller, Gud ville ha ett offer: At de satte sitt eget til side og handlet rettferdig, uten å krenke de svake eller frata de fattige sin rett. "*Hva krever Herren av deg? Bare at du gjør rett, viser trofast kjærlighet og vandrer ydmykt med din Gud.*" Mika 6: 8

Abraham kalte alterstedet sitt for "*Herren ser*". Vi har et tydelig uttrykk i kirkerommet vårt for det stedet der Herren ser. Vi har et alterbord menigheten kan gå rundt - vi kan ta med oss bevisstheten om en Gud **som ser** og vil oss vel. Så kan vi tenne et lys for det, hvis vi vil, og hvile/være i hans blikk.